

NATURA 2020

De dorpen Schoorl en Groet

En hun cultuur erfgoed

Die danken hun bestaan

Aan vele pijnlijke kromme ruggen

Oudere inwoners zijn ontdaan

Het waren hun vaders nog,

Die met de hand,

Schermbossen plantten

In puur zand

Hun getuigenis leeft in ons voort

Het lijkt of men die niet meer hoort

En wat zo noest werd aangeplant

Moet het wijken van hogerhand?

Henriëtte Henskens

O, dennenboom...

O, dennenboom
die ode klinkt elk jaar
wist je maar
dit ik van je droom
elke nacht
o dennenboom
achttien engelen
houden de wacht
de eerste engel zien we staan
in 't Staringbos bij de oude grove den
de tweede bij de Corsicaan
kom en wandel met me mee
na al die dromen
is de tijd gekomen
we gaan langs alle Pinacae
hun getal is achttien soorten
o dennenboom
je bent wonderschoon
de engelen staan bij de hemelpoorten
deze nacht
deel ik de pijn
van het offer dat je bracht

o dennenboom

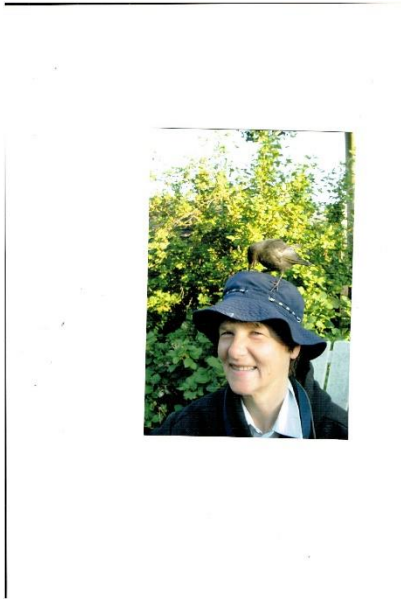
rust zacht

Herfst

Ineens staan ze er
Frisgewassen,
Met mosjes op hun bolletje
of dennennaalden op hun hoed.
ze verschijnen met rokjes aan
of met gordijnen
kijk maar goed!
Je ziet tijgervlekken
of schubbetjes
op vele plekken
kluifjes of rond
heel fijn, micro
of groot, soms anderhalve pond
buisjes of lamellen
er is zoveel te vertellen
zoveel te bestuderen
en te fotograferen...
padde(n)stoelen...
vandaag door ons aanbevolen,
morgen vertrap en overreden

Wat is geluk?

Henriëtte Henskens (hierop de foto met pikkende merel op haar hoed van fotograaf Henk Warnaar. Een medewerker van Natura 2000 noemde haar ooit 'het natuurvrouwtje uit Schoorl'. Henriëtte reageert met haar nieuwe gedicht op de recente column 'Geluk' in deze krant van Giselle Ecury met het volgende gedicht:

Wat is geluk?

er is veel over geschreven

toen zag ik die mensen uit Amsterdam

bij het witte kerkje bleven zij staan

achterop de fiets hun kleine uk

geluk is ook:

de kerkklok elf maal horen slaan

Kleuren

Het rood van de bosmier, ooit een beschermd dier.
ook rood zijn de ronde ogen van de libel,
geelgroen het lijfje,
maar helderblauw is de keizerlibel.
De bloem van het bijenplantje brunel
is paars,
oranjerood die van het havikskruid.
Hoe zien de vleugels van de eikenpage eruit?
Bruin en wit de wilde liguster.
Groen zijn de naalden van de contorta,
Een wonderschone den
en zonnend op een stronk de zandhagedis.
Ik geloof dat dit bos vandaag het mooiste is!

Beleid: omvormen naar grijs duin.

Gedicht voor Evert-Jan Trap

Veni, vidi, faci
Leg me niet vast
Ik verschijn en ik verdwijn
Naar willekeur
Zoals die kleur,
Telkens anders,
Kijk hoe mooi!
Mijn werk ontstaat
En het vergaat weer
Laat me vrij varen
Op de stroom van de tijd,
En in de eeuwigheid,
Daar vind je mijn museum.